

Tid Tisdagen den 29 oktober 2019 kl. 08.30 – 08.50
Plats Serviceförvaltningen, Palmfeltsvägen 5
Justering Måndagen den 4 november 2019 §§ 1, 2, 4-9

Omedelbart justerade paragrafer

Justering Tisdagen den 29 oktober 2019, § 3

Eva Solberg

Ingela Edlund

Närvarande

Beslutande ledamöter:

Eva Solberg (M) ordföranden

Ingela Edlund (S) vice ordföranden

Henrik Sjölander (M)

Tjänstgörande ersättare:

Bibbi Madsen (M)

för Jan Bressler (L)

Joakim Andersson (V)

för Jessica Nilsson (V)

Ersättare:

Claes Eliason (M)

§§ 4-9

Kerstin Rossipal (KD)

Anton Jägare (S)

Tjänstemän:

Förvaltningschefen Anna-Karin Sandén, Roshna Elaltunbay, Liselothé Engelgren, Åse Geschwind, Mariann Hellström, Thomas Lundberg, Madeleine Nordström, Annika Press, Emma Thun och Maria Wedenlid samt personalföreträdaren Lois Lopez.

§ 4**Revidering Stockholms stads Vision 2040. Svar på remiss från kommunstyrelsen**

Dnr: 1.1.5–572/2019

Beslut

Servicenämnden beslutar enligt förvaltningens förslag:

- 1 Servicenämnden beslutar att besvara remissen med förvaltningens tjänsteutlåtande.

Handlingar i ärendet

Serviceförvaltningens tjänsteutlåtande från den 7 oktober 2019.

Nämndens behandling av ärendet**Framlagda förslag till beslut**

- 1) Ordföranden Eva Solberg m.fl. (M) och vice ordföranden Ingela Edlund (S) och föreslår (se beslutet).
- 2) Joakim Andersson (V) föreslår att nämnden beslutar enligt följande:
 - 1 Att Avstyrka Vision 2040 – Möjligheternas Stockholm.
 - 2 Att Låta Vision 2040 – Ett Stockholm för alla och tillhörande Färdplanen för ett Stockholm för alla fortsätta vara stadens vision samt att därutöver anföra följande:

Vänsterpartiet anser att nuvarande *Vision 2040 – Ett Stockholm för alla* har kunskapsbaserade förutsättningar att tillsammans med *Färdplanen för ett Stockholm för alla*, som arbetades fram under förra mandatperioden, fungera utmärkt som måldokument även denna mandatperiod. Särskilt som inga andra argument än maktskiftet har framkommit som skäl för en revision av stadens vision.

En vision som byts varje mandatperiod blir i stort sett verkningslös i arbetet med att styra stadens långsiktiga utveckling. Om en vision ska stå sig över politiska majoritetsskiften krävs ett annat grepp än att av maktpolitiska skäl revidera en vision som endast verkat i några få år. Staden och stockholmarna tjänar inte på att majoriteten av prestigekäl undergräver syftet med ett långsiktigt visionsarbete, och vi vet inte ens om en reviderad version kommer att kombineras med gedigna kunskapsbaserade strategier som i färdplanen. Det svåra är inte att formulera framtidsdrömmar, utan vad som krävs är faktabaserade strategier som leder framåt.

Vänsterpartiet vill istället bygga vidare på färdplanen som bygger på forskning och de gedigna kunskapsunderlag som togs fram inom ramen för Kommissionen för ett socialt hållbart Stockholm. Kommissionens uppdrag var att uppdraget att analysera skillnader i livsvillkor i staden och föreslå åtgärder för en jämlik och socialt hållbar utveckling på både lång och kort sikt. Genom att förkasta allt det grundläggande och forskningsbaserade arbete som gjordes går stadens miste om att utveckla strategier på medellång sikt, längre än varje årlig budget, för att utveckla staden på ett hållbart sätt. Färdplanen täcker redan många viktiga områden, men vi ser framöver ett behov av kompletteringar med nya kunskapsunderlag, exempelvis med frågor som rör vår äldre befolkning.

Beslutsgång

Ordföranden Eva Solberg (M) ställer förslagen mot varandra och finner att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag.

Reservation

Joakim Andersson (V) reserverar sig mot beslutet med hänvisning till sitt förslag.

Särskilt uttalande

Vice ordföranden Ingela Edlund (S) lämnar särskilt uttalande enligt följande:

Inledningsvis vill vi konstatera att antagande av nya visioner vart fjärde år riskerar innebära att långsiktigheten och tilltron till färdriktningen blir begränsad. Vision 2030 fungerade som vision för staden i närmare 8 år. Det finns mycket som talar för att Vision 2040 – Ett Stockholm för alla skulle ha tillåtits att verka motsvarande tid för att garantera långsiktighet och kontinuitet i stadens verksamheter.

Med detta sagt bör det finnas starka skäl om man ändå väljer att revidera en vision som stadens verksamheter framgångsrikt jobbat för. De starka skälen går knappast att utläsa av ärendet utan får snarare ses i ljuset av att den dåvarande borgerliga oppositionen, vid antagandet av Ett Stockholm för alla, uttalade ambitionen att upphäva visionen vid ett maktskifte.

Det formella skälet för att vilja upphäva visionen var uppfattningen att den förankrats för dåligt. När samma borgerliga opposition nu i majoritet presenterar ett förslag till ny vision är det ett dokument som på intet sätt processats tillsammans med några andra aktörer utanför rotlarnas och stadsledningskontorets slutna värld (möjligtvis med undantag av en utvald reklambyrå). Hade de borgerliga partierna menat

allvar med sin uppfattning från tidigare behandling skulle ärendet hanterats annorlunda.

Med det sagt är det varje majoritets möjlighet att föreslå en ändring av vision. I detta fall väljer den borgerliga majoriteten att medvetet distansera sig från målet ett Stockholm för alla. Det är begripligt sett till den förda politiken. När hyresrätter säljs ut och färre bostäder produceras och när skatten sänks på bekostnad av skolans, omsorgens och kulturens förutsättningar så kan man inte självklart utgå från att det upplevs som steg på vägen mot en stad för alla.

Även om vi i grunden uppskattar och instämmer med de delar, som i stort överensstämmer med den gällande visionen, som strävar efter att Stockholm ska vara en öppen stad där alla kan vara den de är så tycker vi att det finns stora problem med det förslag som nu remitterats.

I grunden handlar det om att diskrepansen mellan det som står i visionen och det som är den faktiska politiken är alltför stor.

Låt oss bara peka på några tydliga illustrationer.

- I Stockholm känner invånarna sig delaktiga och har inflytande. Det vill vi alla – men det är i skarp kontrast med den borgerliga majoritetens beslut att avlösa stadsdelsnämnderna på ekonomiska resurser för lokal demokrati.
- All stadsutveckling genomsyras av hållbar energianvändning, miljöanpassade transporter och resurseffektiva kretslopp. Det gör det ju obegripligt att kommunfullmäktiges borgerliga majoritet avslagit kravet på en strategi med konkreta insatser för en klimatneutral byggsektor.
- I stadens verksamheter förenas höga ambitioner för välfärden med omfattande investeringar och en stabil och långsiktigt hållbar ekonomi. Standard and Poor´s har varnat för sjunkande kreditbetyg och stadsledningskontoret har återkommande varje månad varnat för den icke hållbara ekonomi som nuvarande politik innebär.

Listan på områden där de fina orden inte stämmer med vad som genomförts kunde varit längre. Det är inget fel att ha ambitioner som går utöver vad man hittills genomfört. Tvärtom är det en naturlig del av en vision som utvecklar staden på sikt. Om det däremot på område efter område visar sig föras en politik som är motsatt de fina orden och när medborgarna upplever att visionen blir mer av en reklambyråprodukt än ett

styrande dokument för vad som händer i stadens verksamhet blir värdet av visionen lägre.

I sin reservation när Stockholm antog visionen om Ett Stockholm för alla anförde de borgerliga partierna att visionen för mycket fokuserade på stadens egna verksamheter och vad dessa skulle göra. Det förslag till vision som nu presenterats har tagit intryck av denna kritik och avstår nästan helt från att precisera vad stadens verksamheter ska göra för att uppnå önskelistan. Vi tror att det riskerar innebära en svagare måluppfyllelse och i förlängningen att det inte bidrar till möjligheternas Stockholm.

Vid protokollet
Åse Geschwind